

List Ś. Pawła Apostoła do Tesalonicensów, pierwszy.

ROZDZIAŁ II.

I. Pokazuje, że jest, Tesalonicenom szczerą Ewan- gelię opowiadał 1-3. II. a iż ani wysła 5. III. ani chwyla swojej szkat 6-9. IV. tego ich strachem mi 10-16. V. Zycy sobie widzieć się rychło z ni- mi 17-21.

Albowiem wy sami wiecie, * bracia! że przyjęście nasze do was nie było próżne: 2. Ale chociażśmy i przedtem * cie- rpieli i zelteni byli (jako wiecie) w mie- ście Filipach, wszakże bezpiecznieśmy sobie poczeli w Bogu naszym, w opo- wiadaniu u was Ewangelię Bożą z wiel- kim bojem. 3. Albowiem napominanie nasze nie było * z oszkania, ani z nieczystości, ani z zdrady; 4. Ale jako nas Bóg sobie upodobał, żeby nam była zwierzona Ewangelię, tak mówimy, nie jako ludzom się * po- dobając, ale Bogu, który sobie upodo- bawia serca nasze. II. 5. Albowiem nigdyśmy nie uży- wali * mowy pochlebnej, jako wiecie; aniśmy pod zastoną czego łakomstwu dogadzali; Bóg jest * świadkiem; III. 6. Aniśmy szukali od ludzi chwał- ły, ani od was, ani od inszych, mogąc wam być ciężkimi, jako * Apostołowie Chrystusowi; 7. Aleśmy byli skromnymi między wami, jako gdy mamka odcobowuje dzia- ki swoje. 8. Tak wam życzliwymi będąc, * go- towiśmy byli użyć wam nie tylko Ewangelię Bożą, ale też i dusz na- szych, dlatego, iżście nam miłymi byli. 9. Albowiem pamiętacie, bracia! pra- cę naszą i trudy, gdyż w nocy i we dnie robiać, * abyśmy żadnego z was nie obciążyli, kazaliśmy u was Ewangelię Bożą. IV. 10. Wyście świadkami i Bóg, żeśmy świętobliwie i sprawiedliwie, i bez nagany żyli między wami, którzyście uwierzyli. 11. Jakoż wiecie, żeśmy każdego z was, jako ojciec dźtaki swoje, napominali i cieszyli, 12. I oświadczały się, abyście cho-

ROZDZIAŁ I.

1. Dziękuje, że przetrwał 1-3. II. a żeby nasi, * bracia! byli, * cokolwiek w nich godnego chwyla, opowiada 4-7. III. i to, że inszym byli jak przelotowi, napomina 8-10.

Paweł i Sylwan i Tymoteusz zborowi Tesaloniczanie w Bogu Ojcu i w Pa- nu Jezusie Chrystusie. * łaska. * wam i pokój niech będzie od Boga Ojca nasze- go, i od Pana Jezusa Chrystusa. * Ga. 1.3. 2. Dziękujemy * Bogu zawsze za was wszystkich, wzmiankę czyniąc o was w modlitwach naszych, * Efm. 1.3. 2. Tes. 1.3. 3. Bez przestanku przypominając skuteczną oń wiarę waszą i oń pracow- wiłą miłość, i one cierpliwa nadzieję w Panu naszym Jezusie Chrystusie, przed Bogiem i Ojcem naszym. II. 4. Wiedząc, bracia umiłowani od Boga, wybranie wasze, 5. Gdyż Ewangelię naszą * nie była i was tylko w mowie, ale też i w mocy, i w Duchu Świętym, i we wszelkim upewnieniu, jako wiecie, jakimyśmy byli między wami dla was. I. Kor. 2.4. 6. A wyście się nasiłowaliśmy naszymi i Pańskimi stali, przyjąwszy słowo we wszelkim uciśnieniu z radością Ducha Świętego, 7. Tak, żeście się wy stali za wzór wszystkim wierzącym w Macedonii i w Achai. III. 8. Albowiem od was się rozgłosiło słowo Pańskie, nie tylko w Macedonii i w Achai, ale się też rozszła na wszel- kie miejsce wiara wasza, która jest w Bogu, tak iż nam nie trzeba, o tém co mówię; 9. Ponieważ oni sami oznajmują o was, jakie było przyjęcie nasze do was, i jakście się nawrócili do Boga od ba- wanów, abyście służyli Bogu żywemu i prawdziwemu, 10. I oczekiwali Syna, jego z niebios, którego * wzbudził od umarłych, to jest Jezusa, który nas wyrwał od * gniewu przyszłego. * I Kor. 6.14. * Efm. 5.9.

AD COLOSSENSES 3. 4.

4. Abym ja objawił, jako mi się go- dzi mówić. 5. Mądrze chodźcie, * przed obcy mi, czas * odkupując. * Efcz. 5.15. + Efcz. 5.16. III. 6. Mowa wasza niech zawsze be- dzie przyjemna, sołą okraszona, abyście wiedzieli, jakobyście każdemu z osobna odpowiadacie mieli. 7. O wszystkim, co się z mną dzie- je, oznajmi wam * Tychykus, miły brat i wierny sługa, i spółsługa w Panu, * Rm. 30. 8. Któregom postać do was dlatego samego, aby się wywieźdzał, co się z wami dzieje, i pocieszył serca wasze: 9. Z Oczyniem, * wiernym a miłym bratem, który jest z was; ci wam wysta- ko oznajmi, co się tu dzieje. * Rm. 16. 10. Pozdrawia was * Arystarchus, Barnabasowy, (o którymście wzięli roz- kazanie: Jeżeliby do was przyszedł, przy- mийcie go.) * Hm. 2.2. + Tym. 1.16. 11. I Jezus, którego zowią Justum, którzy są z obrzeżki. Ci tylko są po- mocnikami moimi w królestwie Bożem, którzy byli pociechą moją. 12. Pozdrawia was * Epafraz, który z was jest sługa Chrystusowy, który zaw- szo bojuje za was w modlitwach. Aby- ście stali doskonalszymi i zupełnymi w wszelkiej woli Bożej. 13. Bo mi daję świadectwo, iż gorliwą miłość ma przeciwko wam, i przeciwko tym, którzy są w Laodycei, i którzy są w Hierapolis. 14. Pozdrawia was Zankasz, * lekarz miły, także i Demas. * Tym. 4.11. 15. Pozdrówcie braci, którzy są w Laodycei, i Nymfasa, i zbor, który jest w domu jego. 16. A gdy ten list u was przeczytany będzie, sprawcie to, aby też był w Laodycejskim * zborze przeczytany; a ten, który jest pisany z Laodycei, i wy też przeczytajcie. 17. A powiedzcie Archipowi: Patrzaj na to posługiwanie, któres przyjął w Pa- nu, abyś je wypelnil. 18. Podrowienie ręką * moją Pawło- wa. Pamiętajcie na wzięcie moje. Ła- ska niech będzie z wami. Amen. * 2 Tes. 3.17.

16. Słowo Chrystusowe niechaj mie- szka w was obficie ze wszelką mądro- ścią, nauczając * i napominając samych siebie przez psaliny i hymny, i pieśni duchowne, wdzięcznie śpiewając w ser- cach waszych Panu. 17. A wszystko, cokolwiek * czynicie w słowie albo w uczynku, wszystko czyncie w imieniu Pana Jezusa, dziękując Bogu i Ojcu przez. 18. Żony! bądźcie * podlane mężom swym, tak jako przystoi w Panu. * Efcz. 3.22. 1 Pet. 3.1. 19. Mężowie! miłujcie żony wasze, a nie * bądźcie surowymi przeciwko nim. * Efcz. 5.25. 1 Pet. 3.7. 20. Działki! posłuszne * bądźcie ro- dzicom we wszystkim; albowiem się to podoba Panu. * Efcz. 3.1. 21. Ojcowie! nie pobudzajcie * do gniewu dzieci waszych, aby serca nie tracili. * Efcz. 4.4. 22. Studz! posłuszni bądźcie * we wszystkim panom cięsznym, nie służąc na oko jako ei, co się ludziom podobac chcą, ale w szczerości serca, bojąc się Boga. * Efcz. 6.5. Ty. 2.2. 1 Pet. 2.18. 23. A wszystko, cokolwiek czynicie, z duszy czyńcie, jako Panu, a nie ludziom. 24. Wiedząc, iż od Pana weźmiecie zapłatę dziedzictwa; albowiem Panu Chrystusowi służycie. 25. A ten, co krzywdę czyni, odmie- nie zapłatę ukrzywdzenia, a niemaszci względu * na osoby u Boga. * Efcz. 6.9.

ROZDZIAŁ IV.

1. Wracz się zaś do poprzednich nauk 1-2. II. napo- mina do modlitw 3-5. III. i do obyczajnych mów 6-18. Panowie! sprawiedliwie i słusznie się z sługami obchodźcie, wiedząc, iż i wy Pana macie w niebiesiach. 2. W modlitwach * trwajcie, czując w nich z dźwiękowaniem, * Lek. 4.1. 1 Tes. 5.17. III. 3. Modląc się społecznie * i za nami, aby nam Bóg otworzył drzwi słowa, żebyśmy mówili o tajemnicy Chrystuso- wej, dla której też jestem związany. * Efcz. 6.19. 2 Tes. 3.1.

Ten list do Kolosensów napisany jest z Reymu przez Tychyka i Onesyma.

ROZDZIAŁ V.

I. Nieważne o czasie, przyjsia Pańskiego, badanie gniazda 1-3. II. napomina, żeby na to przyjsie zawsze byli gotowi-10. III. potem do wszelkich cnot wiecie 11-28.

A o czasach, i o chwilaach, bracia! nie potrzebujecie, aby wam pisano. 2. Albowiem sami dostatecznie wiecie, iż on dzieł Pański jako * zdożniej w nocy, tak przyjdzie. * 1 Kor. 15. 52. 2 Kor. 12. 10. 1 Kor. 15. 52.

3. Bo gdy mówić będą: Pokój i bezpieczeństwo! tedy na nich nagłe zgromienie przyjdzie, jako ból na niewiastę brzemienna, a nie ujdą. 4. Lecz wy, bracia! nie jesteście w ciemności, aby was on dzień jako zło-dziej zachwyć.

5. Wszyscy wy jesteście synowie światłości i synowie dnia; nie jesteście synowie nocy ani ciemności. 6. Przeto nie śpijmy * jako i inisi, ale * czujmy, i bądźmy * trzeźwymi. * 1 Kor. 13. 11. * 1 Kor. 13. 26. * 1 Kor. 13. 11.

7. Albowiem którzy śpią, w nocy spią; a którzy się upijają, w nocy się upiją. 8. Leczmy synami dnia będąc, bądźmy trzeźwymi, oblekśmy się * w pancerz wiary i miłości, i w przyłbicę nadziei zbrawienia. 9. Gdyż Bóg nie postawił nas ku gniewu, ale ku nabyciu zbrawienia przez Pana naszego Jezusa Chrystusa.

10. Który * umarł za nas, abyśmy, lub czujemy lub śpiemy, wespół z nim żyli. III. 11. Przetoż napominajcie jedni drugich, i budujcie jeden drugiego, jako i czynicie. 12. A prosiny was, bracia! abyście poznali tych, którzy pracują między wami, i którzy są przełożonymi waszymi w Panu, i napominają was;

13. Abyście ich jak najbardziej miłowali dla ich pracy. Pokój też zachowajcie między sobą. 14. A prosiny was, bracia! napominajcie tych, którzy nie stoja * w rządzie, ctescie bojaźliwych, znaszajcie * ślady ich, nieskwapliwym bądźcie przeciwko wszystkim: * 1 Tes. 3. 15. * 1 Tes. 3. 15. * 1 Tes. 3. 15.

15. Patrzcie, aby kto złem * za złe komu nie oddawał; ale zawsze dobrego nasładowajcie, i sami między sobą i ku wszystkim. * 1 Przyj. 20. 22. * Mat. 5. 39. * Rzym. 12. 17. * 1 Kor. 13. 2.

16. Zawsze się radujcie. 17. Bez przestanku się módlcie. 18. Za wszystko * dziękujcie; albo-

niem swoim władac w świętobliwości i w uczciwości.

5. Nie w namietności żądy, jako * i poganie, którzy nie znają Boga; * Eze. 44. 17.

6. I aby nikt nie uciskał; i nie oszukiwał w żadnej sprawie brata swego: bo Pan jest mścicielem tego wszystkiego; jakosny wam przedtem powiadał i oświadczał. * 1 Kor. 6. 8.

7. Bo nas nie powołał Bóg * ku nieczystości, ale ku poświęceniu. * 1 Kor. 1. 2.

8. A przetoż kto odwraca, nie odrzuca człowieka, ale Boga, który nam * dał Ducha swego Świętego. * 1 Kor. 1. 30.

9. A o miłości braterskiej nie potrzeba * wam pisać; boście wy sami od Boga nauczyli, abyście miłowali jedni drugich. * Jan. 13. 34. * 1. 12. * 1 Jan. 3. 23.

10. Albowiem też to czynicie przeciwko wszystkim braciom, którzy są we mianymy bracia! iżbyście tem więcej obfowali, 11. I pilnie się starali, abyście spojnymi byli, i rzeczy swoich pilnowali i pracowali * własnymi rękami swemi, jakosny wam przykazali; * Eze. 4. 28. * 1 Tes. 3. 10.

12. Abyście uczciwie chodzili przed obcymi, a w niezém abyście nie mieli niedostatku. III. 13. A niechcąc, bracia! abyście wiedzieć nie mieli o tych, którzy zasnęli, iżbyście się nie smucili, jako i drudzy, którzy nadziei nie mają.

14. Albowiem jeśli wierzymy, iż Jezus umarł i zmartwychwstał, tak Bóg i tych, którzy zasnęli w Jezusie, przywiedzie z nim. IV. 15. Boć to wam powiadamy słowem Pańskim, że my, * którzy żywi pozostaniemy do przyjsia Pańskiego, nie uprzędzimy onych, którzy zasnęli. * 1 Kor. 15. 51.

16. Gdyż sam Pan z okrzykiem, z głossem * archaniołskim i z trąbą. Boża zstąpi z nieba, a pomarli w Chrystusie powstaną najpierw. * 1 Tes. 4. 16. * 1 Tes. 4. 16.

17. Zatem my żywi, którzy pozostaniemy, wespół z nimi zachycemy się, będącymi w obłokach naprzeciwko Panu na powietrze, a tak zawsze z Panem będziemy. 18. Przetoż pocieszajcie jedni drugich temi słowy.

wiadaliśmy wam, żeśmy mieli być uciśnieni, jakoż się stało, i wiecie o tym. 5. Dlatego i ja nie mogąc tego dłużej znieść, posłałem go, abym się dowiedział o wierze waszej, by was znać nie kusił ten, co kusi, a nie była daremna praca nasza. II. 6. Lecz teraz Tymoteusz od nas przyszedł, i zwiastował nam wasz sota nowinę o wierze i miłości waszej, a iż nas zawsze dobrze wspominał, żądając nas widzieć, tak jako i my was.

7. Dlatego pocieszamy was, bracia! iż was w każdym utrapieniu i potrzebie naszej przez wiarę waszą; * 2 Kor. 1. 4. 8. Bo teraz my żyjemy, jeżeli wy stojacie * w Panu. * Filip. 4. 1.

9. Albowiem jakież dziękowanie i weselie, którym się weselimy dla was, że wy Bogu oddacie za was za wszelkie przed Bogiem naszym? 10. W nocy i we dnie bardzo * się gorliwie modląc, abyśmy oglądali oblicze wasze i dopełnili niedostatków wiary waszej. * Rzym. 1. 10. * 2 Tym. 1. 3. 4.

11. Lecz sam Bóg i Ojciec nasz, i Pan nasz Jezus Chrystus mecz wyprósnuje drogę naszą do was; III. 12. A was Pan niech pomnoży i obfitującymi uczyni w miłości jednego ku drugiemu, i ku wszystkim, jako i nas ku wam, 13. Aby utwierdzone były * serca wasze niestanagione w świętobliwości przed Bogiem i Ojcem naszym, na przyjsie Pana naszego Jezusa Chrystusa ze wszystkimi świętymi jego. * 1 Kor. 1. 6. * 1 Tes. 5. 23.

ROZDZIAŁ IV.

I. Napomina do świętobliwości życia 1-3. II. i do zobowiązania miłości 4-12. III. broń im. pogańskiego smutku 13, 14. IV. sposób zmartwychwstania naszego opowiada 20-26.

A dalej mówiac, bracia! * prosimy was i napominamy przez Pana Jezusa, jakoście przyjeździecie do nas, jakoście sobie mieli postępować i Bogu się podobać, abyście tem więcej obfowali; * 1 Kor. 1. 10. * 1 Tes. 4. 1. * 1 Tes. 4. 1.

2. Gdyż wiecie, jakosny wam rozkazania dali przez Pana Jezusa. 3. Albowiem ta jest wola * Boża, to jest, poświęcenie wasze, żebyście się powściągli * od wszelkiej złości. * Rzym. 13. 2. * Eze. 18. 17. * 1 Tes. 1. 10.

4. A żeby umiał każdy z was nazy-

wać go Bóg, który was powołał do swego królestwa i do chwaly. * Eze. 4. 1. * Filip. 1. 27. * Kol. 1. 10.

13. Przetoż i my dziękujemy * Bogu bez przestanku, iż przyjąwszy słowo Boże, któreście słyszeli od nas, przyjęliście, nie jako słowo ludzkie, ale jako w prawdzie jest, jako słowo Boże, które też skuteczne jest w was, którzy wierzyście. * Eze. 1. 16.

14. Albowiem wy, bracia! staliście się naśladowcami zborów Bożych, które są w Żydowskiej ziemi, w Chrystusie Jezusie; boście i wy też cierpieli od ziomków waszych, jako i * oni od Żydów. * 2 Tym. 3. 4.

15. Którzy i Pana Jezusa zabili, i swoich własnych proroków, i nas wygnali, a Bogu się nie podobają, i wszystkim ludziom są przeciwni, 16. Zabraniając nam, żebyśmy nie mówili poganom, żeby byli zbrawieni, aby tak zawsze dopełniali grzechów swoich; albowiem przyszedł na nich gniew aż do końca. V. 17. Lecz my, bracia! będąc powzbrawieni was na chwileczkę obliczem, nie * sercem, tem pilniejszym się starali oglądać oblicze * wasze z wielką żądnością. * 1 Kor. 13. 12. * 1 Kor. 13. 12.

18. Dlategośmy chcieli przyjsie do was (związawsza ja Paweł,) i raz i drugi: ale nam * przeszkadzał szatan. * Rzym. 1. 13. * 1. 15. 22.

19. Albowiem któż jest nadzieja nasza, albo radość, albo * korona chluby? Izali nie wy przed oblicznością Pana naszego Jezusa Chrystusa w przyjsie jego? 20. Wy zaiste jesteście chwałą naszą i * radością. * Filip. 4. 1.

ROZDZIAŁ III.

I. Ogranicza miłość swoją tem, iż do nich Tymoteusza posłał 1-5. II. z szczęśliwego powołania ich się cieszył 6-11. III. wiodłową nauką 12. 26.

Przetoż nie nam, abyśmy sami w Ate-nach * zostali. 2. I posłałszy Tymoteusza, * brata naszego i sługę Bożego i pomocnika naszego w Ewangelii Chrystusowej, aby was utwierdził, i napominał z strony wiary waszej. * 1 Tes. 2. 10. 3. Aby się żaden, nie poruszał * w tych uciskach; gdyż sami wiecie, żeśmy na to wystawieni. * 1 Tes. 3. 13.

4. Albowiem gdyśmy byli u was, opo-

wiem taś jest wola Boża w Chrystusie Jezusie przeciwko wam. ^{1. Kor. 5. 9.}

19. Ducha nie zagaszajcie. ^{1. Kor. 13. 8.}

20. Proroctw lekcniepoważajcie.

21. Wszystkiego * doświadczajcie, a co jest dobrego, tego się trzymajcie. ^{1. Jan. 4. 1.}

22. Od wszelakiego podobieństwa złości się wstrzymujcie.

23. A sam Bóg pokoju niech was zupełnie * poświęci; a cały duch wasz, i dusza, i ciało niech będą bez naganu na

Ten list pierwszy do Tesaloniczów napisany jest z Aten.

List Ś. Pawła Apostoła do Tesaloniczów, wtóry.

ROZDZIAŁ I.

1. Zales ich z tego, że bali wzrost w wierze, w ni-
bedzi 3. II. i w ciepłości 4. 5. III. a sądem Bo-
żym groźne nieobankom 6-9. IV. wniących przyjeźcem
Paukiem ciesz 10-12.

Paweł i Sylwan i Tymoteusz zborowi
Tesaloniczskiemu w Bogu, Ojcu na-
szym, i w Panu Jezusie Chrystusie.

2. Łaska wam i pokój * niech będzie
od Boga, Ojca naszego, i Pana Jezusa
Chrystusa. ^{1. Kor. 1. 3.}

3. Powiniliśmy Bogu * zawsze dzie-
kować za was, bracia! tak jako się go-
dzi, iż bardzo rośnie wiara wasza, i po-
maza się miłość każdego z was, jednych
przeciwko drugim. ^{1. Tes. 1. 3.}

II. 4. Tak iż i my sami chlubiśmy się
z was we zborach Bożych z waszej oier-
pliwości i wiary we wszelkich przesła-
dowaniach waszych i w uciskach, które
ponosicie.

5. Co jest jawnym dowodem sprawie-
dliwego sądu Bożego, abyście godnymi
byli poczytani * królestwa Bożego, dla
którego też cierpicie.

III. 6. Ponieważ sprawiedliwa jest u
Boga, żeby wzajem oddał ucieszenie tym,
którzy was uciskają.

7. A wam, którzyście uciśnieni, odpo-
wiedź z nami przy * objawieniu Pana
Jezusa z nieba z Aniołami mocy jego. ^{1. Tes. 4. 16. 1. Kor. 13. 1.}

8. W ogniu * płomienistym, odde-
wając pomstę tym, którzy Boga nie
znają, i tym, którzy nie są postuszni
Ewangeliu Pana naszego Jezusa Chry-
stusa; ^{2. Kor. 11. 15. Ebr. 10. 26.}

4. Który się sprzeciwia i wynosi nad
to wszystko, co się zowie Bogiem, albo
co ma Boską cześć, tak iż on w kościele
Bożym jako Bóg usiada, udawając się
za Boga. ^{1. Kor. 8. 4. 1. Kor. 15. 23.}

5. Izali nie pamiętacie, iż jeszcze
z wami będąc, o tém wam powiadał?
6. A teraz wiecie, co przeszkadza, aby
był objawiony czas swego.

7. Albowiem się już sprawuje tajem-
nica nieprawości, tylko że ten, który
teraz przeszkadza, przeszkadzać będzie,
ażby był z pośredku odjęty.

III. 8. A tedy objawiony będzie on
niezbożnik, którego Pan zabije duchem
ust * swoich, i znieście objawieniem
przyjścia swego. ^{1. Joz. 4. 9. Izaj. 11. 4.}

9. Którego niezbożnika przyjęcie jest
podobg skutku szatańskiego, ze wszelką
mocą i znakami i cudami kłamliwymi,
10. I ze wszelkimi oszukaniem nie-
prawości w tych, którzy * gina, przeto,
nie żyli między * wami nieprawdnie;
zbowieni. ^{1. Kor. 4. 16. 1. Tim. 1. 1. 1. Tes. 1. 6.}

11. A przetoż pośle im Bóg skutek
błędny, aby wierzili kłamstwu,
12. Aby byli osadzeni wszyscy, którzy
nie uwierzyli prawdzie, ale sobie upo-
dobać. ^{2. Kor. 2. 15.}

13. Lecz my powinniśmy, * Bogu
dziękować zawsze za was, bracia umi-
łowani od Pana! iż was Bóg od początku
wybrał * ku zbawieniu w poświęceniu
Ducha i w wierze prawdy. ^{2. Tes. 1. 13. 1. Kor. 1. 4.}

14. Do czego was powołał przez Ewan-
geliję naszą ku dostąpieniu chwaly Pana
naszego Jezusa Chrystusa.

IV. 15. Przetoż, bracia! stójcie, * a
trzymajcie się nauki podanej, którąście
się nauczyli, lub przez mowę lub przez
list nasz. ^{1. Kor. 16. 13.}

16. A sam Pan nasz Jezus Chrystus
i Bóg a Ojciec nasz, który nas umiłowal,
i * dał pociechę wieczną, i nadzieję do-
brą przez łaskę. ^{1. Jan. 4. 10.}

17. Niech cieszy serca wasze i utwier-
dza * was w każdej mowie i w uczynku
dobrym. ^{1. Tes. 3. 13.}

ROZDZIAŁ III.

I. Każę przez poborę modlitwy poruczenie Ewan-
geliu rozmano. II. i który używać się od tych, którzy
czad papie 11-13. IV. których też z obcowania wierznych
wybera 14-18.

Na ostatek, bracia! módlcie się za nas.

aby * się słowo Pańskie szczytło i rozsla-
wiado, jako i u was; ^{Mat. 24. 14. Ebr. 4. 19. Kol. 4. 3.}

2. I abyśmy byli wyrwani * od nie-
zbędnych i złych ludzi; albowiem nie
wszystkich jest wiara. ^{1. Kor. 15. 23.}

3. Alec wierny jest Pan, który * was
utwierdzi i strzedz * będzie od złego.
4. A ufamy w Pana o was, iż to, co
będziecie.

5. A Pan niech sprawuje serca wasze
ku miłości Bożej, i ku cierpliwemu oczekiwaniu Chrystusa.

II. 6. A rozkazujemy wam, bracia! w
winiemiu Pana naszego Jezusa Chrystusa,
abyście się odłączyli od każdego brata
nieprawdnie chodzącego, a nie według
podanej nauki, która wiaż od nas.

7. Albowiem sami wiecie, jako nas
potrzeba * naśladować, ponieważśmy
nie żyli między * wami nieprawdnie;
8. Aniśmy darmo chleba jedli u kogo,
ale z pracą * i kłopotem we dniu i w no-
cy robiąc, abyśmy nikomu z was ciej-
kimi nie byli; ^{1. Kor. 4. 16. 1. Tim. 1. 1. 1. Tes. 1. 6.}

9. Nie iżbyśmy tej mocy * nie mieli,
ale żębyśmy wam sami siebie za przy-
kład podali, abyście nas naśladowali.
10. Albowiem gdyśmy byli u was,
tośmy wam rozkazali, że jeśli kto nie
chce robić, niechajże też nie je.

III. 11. Bo słyszyny, iż niektórzy
między wami nieprawdnie chodzą, nie
nie robiąc, ale się niepotrzebnymi rze-
czami bawiąc.

12. Przetoż takowym * rozkazujemy
i napominamy ich przez Pana naszego
Jezusa Chrystusa, aby w pokoju robiąc,
swoją * własny chleb jedli. ^{1. Tes. 4. 11. 1. Ebr. 4. 10.}

13. A wy, bracia! nie słabiejcie, do-
brze * czyniąc. ^{Gal. 6. 9.}

IV. 14. A jeśli kto jest nieposuszny
słowu naszemu przez list pisanemu, tego
naznaczcie, a nie mieszajcie * się z nim,
aby się zawstydział; ^{Mat. 18. 17. 1. Kor. 5. 11.}

15. Wszakże nie miejcie go za nie-
przyjaciela, ale napominajcie jako brata

16. A sam Pan * pokoiu niech wam
da pokój zawsze i wszelkim sposobem.
Pan niech będzie z wami wszystkim.